

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Jordens Kiærlighedshistorie, eller Aarstiderne

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 288. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893709781168/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Kastende den i en Elv —
 Og, saa got som nøgen, og i Blinde,
 Løb hun rundt omkring i barffe Vinde,
 Næsten ude af sig selv —
 Indtil endelig i Tanke,
 Da hun saae sig om,
 Død at see et Kloster paa en Banke,
 Herde Nonne-Sløret kom.

Alt paa Veien til bemeldte Kloster,
 Da hun alt
 Af de tørre Bær et Paternoster,
 Hængt om Armen, havde talt —
 Og, som Nonne, svæbt sig i den sorte,
 Skal man sige: Uldsjæk eller Skjorte,
 For at ofre hendes Frøfendom
 Institutet i det kristne Rom;
 Som hun gik i Glimt af Aftenstjernen,
 Død det blege Maanskin af Eaternen,
 Stille taus, som til sin Grav —
 See, da fremtredt over Land og Hav,
 Hendes Hengang til de Døde,
 Ret som et Gespenst, imøde
 En ærværdig Olding ved sin Stav.
 Vinden sused i de hvide Loffer,
 Som i Sneens tynde Flokker;
 Skæggets frosne Tappe rakte ned
 Over Bryttet til hans Beltejed:
 „Smukke Frøfen!“ raabte han, „staae stille,
 „Gaae dog ikke denne Veil
 „Hvis og alle dig bedrage ville,
 „Som du seer mig her, jeg vil det ei.
 „Laa mig kun et Øieblik dit Øre!
 „Skue mig op i Øiet frit!
 „Seer jeg ud som een, der vil forføre?

„Lad os snatke sammen lidt,
 „Før du gior paa Veit til Glædesgraven
 „Hjst i Nonnekloster-Havnen
 „Videre det mindste Skridt!
 „Negen fryd dig Livet end vil byde;
 „Mangen Glæde kan endnu du nyde —
 „Sede skønne Lilivand!
 „Du har nødig en erfaren Mand,
 „Som paa Resten af din Qnde,
 „Naar de lange Aftener begynde,
 „Kælen veed at spare med forstand —
 „Bryd dig ei om Skægget og dets Tappe!
 „Staffell du har ingen Kappe;
 „Hyl dig i min Pels her i min Arm!
 „Den er ei saa magelig og prægtig,
 „Men dog vel saa lunn og tryk og mægtig
 „Som en silkebolstret gylden Karm!
 „Kom, du søde Slut! lad ei dit Hjerte
 „Fryse ganske til i eenfom Smerte,
 „Varm det op igjen her ved min Barm —
 „Uden er den kold, men inden varm!”

„Nei! jeg kan, jeg vil ei længer elske —
 „Nei! jeg kan, jeg vil jer aldrig troe —
 „Bort, I Mandfolk! I er' alle velste,
 „Naar det gielder Elskov!” —

„Elskov?” loe

Høit den Gamle — „hvem vel tænker
 „Her paa Elskov? Vinter hedder jeg —
 „Alffens Elskov jeg dig gjerne skænker,
 „Over mit du og kan slaae en Streg!
 „Egteskab er hvad jeg har i Sinde:
 „Bliv kun bare min fru Gemalinde,
 „Og jeg blir paa Stand din Herr Gemal!
 „Se, sig nærmer hjst til din Betryggelse,